

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 16. marts 2018 af Østre Landsrets 19. afdeling
(landsdommerne Nikolaj Aarø-Hansen, Lone Kerrn-Jespersen og Norman E. Cleaver med
domsmænd).

19. afd. nr. S-3293-17:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende

E

Født december 1980

(advokat Pia Nøddebo Jensen, beskikket)

Københavns Byrets dom af 22. november 2017 (sag nr. SS 3-4677/2016) er anket af E
med påstand som for byretten om, at der ydes ham 447.700 kr. i erstatning,
subsidiært 223.850 kr. og mere subsidiært en erstatning opgjort efter rettens skøn, alt med
tillæg af procesrente.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

E har ikke givet personligt møde under ankesagen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byrettens flertal, tiltræder landsretten, at E
ikke er berettiget til erstatning, idet han selv har givet anledning til varetægtsfængslingen
og udstrækningen heraf, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen vedrørende erstatningssøgende E stadfæstes.

E skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 22-03-2018

Rikke Bjergdal Nielsen

Retsassistent

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 22. november 2017 i sag

SS 3-4677/2016
Erstatningssøgende
E
Født december 1980

mod
Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Politidirektøren i København har ved tilkendegivelse af 12. februar 2016 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor E har fremsat krav om erstatning i anledning af, at han i tiden fra den 19. september 2013 til den 20. september 2013 og igen fra den 1. oktober 2013 til den 4. juli 2014 var anholdt og varetægtsfængslet som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Statsadvokaten i København har den 10. oktober 2014 i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, besluttet at opgive påtale.

E fremsatte ved brev af 27. oktober 2014 krav om erstatning forhøjet med 100 %, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Erstatningskravet er under sagen opgjort til 447.700 kr., der fremkommer således:

Takstmæssig erstatning 279 dage	223.850 kr.
Tillæg 100 %	<u>223.850 kr.</u>
I alt	<u>447.700 kr.</u>

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Oplysningerne i sagen

E blev den 20. september 2013 fremstillet i grundlovsforhør som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, ved den 11. april 2013 kl. 20.49 i , 2200 København N, i forening med X1 og to uidentificerede personer at have forsøgt at dræbe F2 , idet de afgav ca. 30 skud, hvorved F2 blev ramt i hovedet, hvilket bragte F2 i overhængende livsfare.

Byretten fandt, at der var begrundet mistanke om, at E var skyldig i den rejste sigtelse. Da E allerede var varetægtsfængslet i en anden sag som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 192 a, fandt byretten imidlertid, at betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke for tiden var opfyldt.

Kendelsen blev kæret til Østre Landsret, som den 30. september 2013 tiltrådte, at der forelå begrundet mistanke, samt begrundelsen herfor. Landsretten fandt samtidig, at betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, var opfyldt. Det er anført, at det forventes, at der inden for fristen for varetægtsfængsling blandt andet sker parade- og fotokonfrontationer.

E blev herefter den 1. oktober 2013 varetægtsfængslet i sagen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Den 4. november 2013 blev E ved Retten i Glostrup idømt fængsel i 2 år og 3 måneder i sagen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 192 a. Varetægtsfængslingen i sagen ophørte den 4. juli 2014. Dommen er efterfølgende afsønet.

Af Københavns Byrets kendelse af 14. januar 2014 om fortsat varetægtsfængsling fremgår blandt andet, at selv om det måtte anses for kritisabelt, at retsmøde til stillingtagen til spørgsmålet om gennemførelsen af paradekonfrontation endnu ikke var afgjort, selv om begæring herom var indgivet i sommeren 2013, kunne dette ikke føre til løsladelse af E . Retten lagde herved vægt på, at det - ud over anklagemyndighedens forhold - tillige til en vis grad beroede på de beskikkede forsvareres forhold, at retsmødet endnu ikke var gennemført, da det havde vist sig yderst vanskeligt at finde datoer, hvor samtlige forsvarere kunne give møde. Kendelsen blev stadfæstet af Østre Landsret den 17. januar 2014.

Den 31. januar 2014 afsagde Københavns Byret kendelse om, at det tillodes politiet at foretage den fornødne foranstaltning til, at E blev barberet eller lignende, så han fremstod som ved gerningstidspunktet og dermed i overensstemmelse med foto optaget i tidsmæssig sammenhæng med gerningstidspunktet med henblik på konfrontation af et vidne. Kendelsen blev ændret af Østre Landsret den 18. marts 2014, således at det nævnte skulle ske med henblik på konfrontation med to vidner.

Konfrontationen blev gennemført den 2. maj 2014. Det ene af vidnerne udtalte ingen personer, mens det andet vidne udtalte, at både E og en anden af de opstillede personer mindede om den pågældende.

Varetægtsfængslingen i denne sag ophørte den 4. juli 2014. Statsadvokaten opgav påtale i sagen den 10. oktober 2014.

Der er dokumenteret bilag fra straffesagens akter samt retsbøger i sagen.

Rettens begrundelse og afgørelse

To voterende udtaler:

Det er ubestridt, at E i april 2013 havde tilknytning til Brothas. Efter sagens oplysninger var Brothas på daværende tidspunkt i konflikt med MOB Lunden, som forurettede ved drabsforsøget var tilknyttet. Det fremgår videre af sagens oplysninger, at E havde været til stede ved et overfald på et medlem af Brothas få dage forinden, ligesom han var sammen med medlemmer af blandt andet Brothas, herunder X1, om eftermiddagen før drabsforsøget. Det fremgår yderligere, at E's telefon var inaktiv i en periode omkring gerningstidspunktet. Endvidere havde en betjent genkendt E på en overvågningsvideo fra , som lå i nærheden af, hvor gerningsbilen blev brændt af. Disse voterende finder, at E under disse omstændigheder havde særlig anledning til at rense sig for mistanke.

E ønskede imidlertid ikke at udtale sig i grundlovsforhøret. Han udtalte sig senere til politiet i begrænset omfang i december 2013, mens han først ved en afhøring den 27. maj 2014 udtalte sig om sin færd på gerningstidspunktet og herunder fremkom med oplysninger om personer, som han havde været sammen med på gerningstidspunktet.

Det bemærkes endvidere, at anklagemyndigheden allerede før grundlovsforhøret havde anmodet om et retsmøde med henblik på kendelse om gennemførelse af konfrontation med de to vidner, som havde set to personer i nærheden af , idet E ikke ønskede at deltage i en sådan konfrontation. Byretten fandt i sin kendelse af 20. september 2013, at der var begrundet mistanke om, at E var skyldig i den rejste sigtelse for drabsforsøg, blandt andet på baggrund af betjentens genkendelse af E på overvågningsvideoen. Begrundelsen vedrørende mistankegrundlaget blev stadfæstet af Østre Landsret den 30. september 2013, og betjentens genkendelse af E på overvågningsvideoen var således fra begyndelsen en central del af fængslingsgrundlaget. I landsrettens kendelse var som et af de forventede efterforskningskridt nævnt, at der skulle ske paradekonfrontation, og også en række efterfølgende fristforlængelser skete med henvisning til, at der skulle foretages kon-

frontation. Disse voterende finder derfor, at fængslingen og opretholdelsen heraf var påregnelig for E, såfremt grundlaget ikke blev afsvækket, f.eks. ved en konfrontation med de to vidner eller ved oplysninger om alibi.

Disse voterende finder på ovennævnte baggrund, uanset at E havde ret til at undlade at udtale sig i sagen og til ikke at medvirke frivilligt til konfrontationen, at E ved under de foreliggende omstændigheder at vælge at undlade at udtale sig og ikke at ville medvirke til konfrontationen selv har givet anledning til varetægtsfængslingen og udstrækningen heraf.

Det kan henset til sagens forløb ikke føre til andet resultat, at E ikke blev løsladt straks efter konfrontationen samt afhøringen den 27. maj 2014, men først den 4. juli 2014 efter anklagemyndighedens samlede vurdering af tiltalespørgsmålet.

Disse voterende finder på ovenstående baggrund, at E ikke er berettiget til erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

En voterende udtaler:

Denne voterende finder, at E ikke aktivt modvirkede efterforskningen, og finder på den baggrund, at E's benyttelse af sin ret til ikke at udtale sig samt til ikke frivilligt at deltage i konfrontationen ikke indebærer, at han selv har givet anledning til frihedsberøvelsen.

Denne voterende finder således, at E skal tillægges erstatning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Anklagemyndighedens frifindelsepåstand tages således til følge.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af E rejste krav.

E skal betale sagens omkostninger, herunder 14.000 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Pia Nøddebo Jensen.

Mette Undall-Behrend
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 22. november 2017

Christel Boll
Christel Boll
souschef

Advokat Pia Nøddebo Jensen
Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen
Birkemose Allé 37 A, 1.
6000 Kolding

DATO 19. juni 2015

JOURNAL NR.

BEDEJ ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: SLK

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00
FAX 72 68 90 04

Ikke erstatning for uberettiget frihedsberøvelse - Deres j.nr.

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 19. januar 2015, om at nægte erstatning til E .

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for uberettiget frihedsberøvelse.

Begrundelse

De har i Deres klage til mig bl.a. anført, at Deres klient ikke har udvist egen skyld, og at den skete frihedsberøvelse ikke skyldes Deres klients adfærd. De har til støtte herfor henvist til en række afgørelser.

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning. Jeg kan derfor henvise til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse.

Det De har anført i Deres klage til mig kan ikke føre til et andet resultat.

For så vidt angår afgørelserne trykt i Tidsskrift for Kriminalret 1999, s. 209 samt 2003, s. 332, bemærker jeg, at de erstatningssøgende i disse sager valgte – som Deres klient - ikke at udtale sig under grundlovsforhør. I nærværende sag finder jeg imidlertid, at Deres klient henset til rækken og tyngden af indicier mod ham burde have udtalt sig under grundlovsforhøret med henblik på at afsvække eller befri sig for mistankegrundlaget mod ham.

For så vidt angår afgørelserne fra 2014, hhv. s. 521 og s. 1153 samt afgørelsen fra 2004, s. 198 angår disse situationer, hvor den erstatningssøgende har ændret forklaring undervejs i sagen. Jeg finder, at disse sager vedrører konkrete sagsforløb og ikke er direkte sammenlignelige med nærværende sag.

Jeg finder yderligere, at Deres klients nægtelse af at deltage i en konfrontationsparade er udøvelsen af en ret, der i denne konkrete situation fik betydning dels for mistankegrundlaget mod ham, dels for den tidsmæssige udstrækning af fængslingen, og dermed også for den efterfølgende vurdering af erstatningsgrundlaget.

Jeg henviser herunder til by- og landsrettens kendelser vedrørende fængsling i sagen og bemærker, at Deres klient fængsledes den 30. september 2013 af Østre landsret, idet landsretten var enig med byretten i, at der var begrundet mistanke om, at Deres klient havde gjort sig skyldig i den rejste sigtelse. Deres klient fængsledes under henvisning til, at der var bestemte grunde til at antage, at Deres klient ville vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at påvirke eller advare andre – dette særligt henset til, at der var tale om banderelateret kriminalitet, og at der var medgerningsmænd på fri fod.

Ved fristforlængelserne den 29. oktober 2013, den 26. november 2013, den 17. december 2013 og den 14. januar 2013 ønskede Deres klient fortsat ikke at udtale sig, og byretten forlængede i alle tilfælde fængslingen af Deres klient under henvisning til landsrettens begrundelse.

Af kendelsen fra retsmødet den 14. januar 2013 fremgår: ”da der fortsat udestår gennemførelse af et efterforskningskridt i form af paradekonfrontation med to vidner, finder retten, at der fortsat er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at påvirke eller advare andre, såfremt der sker løsladelse”. Retten fandt endvidere, at det måtte anses for ”kritisabelt”, at retsmøde til stillingtagen til spørgsmålet om gennemførelsen af paradekonfrontationen endnu ikke var afholdt, selvom begæring herom var indgivet i sommeren 2013. Retten fandt imidlertid ikke, at dette kunne føre til løsladelse af Deres klient og henviste herunder til, at det – udover anklagemyndighedens forhold – ”tillige til en vis grad beror på de beskikkede forsvareres forhold, at retsmødet endnu ikke er gennemført, da det har vist sig yderst vanskeligt at finde datoer, hvor samtlige forsvarere kan give møde”.

Ved retsmødet vedrørende fristforlængelse den 8. april 2014 blev Deres klient fortsat fængslet under henvisning til det oprindelige fængslingsgrundlag (som han blev ved retsmøderne af 11. februar, 11. og 25. marts 2014) samt grundet afholdelse af konfrontationsparaden den 2. maj 2014.

Den 6. maj 2014 afsagde retten igen kendelse om fortsat fængsling og henviste til, at mistankegrundlaget ikke var afsvækket efter konfrontationsparaden. Landsretten stadfæstede den 8. maj 2014 byrettens kendelse. Ved retsmøderne frem til den 1. juli 2014 fængsledes Deres klient under henvisning til det oprindelige fængslingsgrundlag, hvorefter han blev løsladt efter statsadvokatens vurdering af tiltalespørgsmålet.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

De anfører i brev af 28. januar 2015, at tilknytning til en bandegruppering ikke udgør egen skyld. Jeg skal hertil bemærke, at jeg ved vurderingen af Deres klients egen skyld i varetægtsfængslingen tillægger det vægt, at Deres klient ifølge sagens oplysninger var registreret medlem af gruppen Brothas & Souljaz på et tidspunkt, hvor der mellem bandegrupperingerne MOB Lunden og Brothas & Souljaz - forud for gerningstidspunktet den 11. april 2013 - verserede en voldelig konflikt. Det fremgår blandt andet af sagen, at Deres klient var vidne til det overfald, som nærværende sag antageligt var hævn for. Der udover viser brevene, som Deres klient forsøgte at smugle ud af Nakskov arrest den 28. april 2014, at Deres klient havde problemer i forhold til rockergruppen Bandidos. Politiet fandt i sagen våbensammenfald mellem de anvendte våben i et skyderi mod Bandidos klubhuset i Hvidover den 18. marts 2013 og nærværende sag.

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

I denne konkrete situation finder jeg derfor – i sammenhæng med sagens øvrige omstændigheder og den betydelig mængde af indicier mod Deres klient – at Deres klient har haft en særlig anledning til at rense sig for mistanke ved at udtale sig til politiet eller i retten i forbindelse med grundlovsforhøret og/eller de efterfølgende fristforlængelser. Jeg er således ikke enig med Dem i, at en udtalelse i sagen ikke ville have gjort nogen forskel i vurderingen af mistankegrundlaget mod Deres klient – uagtet han ikke blev forsøgt fængslet på et tidligere tidspunkt i sagen, hvor han *heller ikke* ville udtale sig. Jeg henviser her til sagens omfang og karakter, der medførte en ganske omfattende efterforskning, der adskillige gange kaldte på en udtalelse fra Deres klient.

Slutteligt bemærker jeg, at Deres klient ved afhøringen den 27. maj 2014 fremkom med oplysninger, der kunne give ham et alibi på gerningstidspunktet. Jeg tillægger det særlig vægt ved vurderingen af Deres klients egen skyld i fængslingens tidsmæssige udstrækning, at han først vælger at fremkomme med sådanne essentielle oplysninger knapt et år efter, han blev sigtet i sagen.

Sagens forløb

- I afgørelse af 19. januar 2015 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 28. januar 2015 har De klaget over afgørelsen.
- Den 2. marts 2015 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, jf. stk. 3 (erstatning for uberettiget frihedsberøvelse – egen skyld).

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Deres klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis Deres klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal De oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at De har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte undertegnede.

RIGSADVOKATEN

Jeg skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

SIDE 4

Med venlig hilsen

Maj-Britt Elise Martinussen

1.7.2013: Erstatningssøgende sigtes for forsøg på manddrab (herefter omtalt som "drabsforsøget").

19.9.2013: Erstatningssøgende anholdes og fremstilles den 20. september 2013 i grundlovsforhør for drabsforsøget.

Mistankegrundlaget findes særligt bestyrket, men erstatningssøgende varetægtsfængsles ikke. Kendelsen kæres af anklagemyndigheden.

30.9.2013: Østre Landsret omgør Københavns Byrets kendelse og erstatningssøgende varetægtsfængsles fra den 1. oktober 2013 (drabsforsøget).

STATSADVOKATEN

4.11.2013: Erstatningssøgende idømmes 2 år og 3 måneders fængsel, og varetægtsfængsles efter dom (våbensagen).

SIDE 2

4.7.2014: Erstatningssøgende løslades efter varetægtsfængsling (drabsforsøget).

25.8.2014: Erstatningssøgende løslades efter varetægtsfængsling (våbensagen).

10.10.2014: Erstatningssøgende meddeles påtaleopgivelse (drabsforsøget).

11.11.2014: Erstatningssøgende påbegynder afsoning af den resterende fængselsstraf (våbensagen).

I den periode, hvor Deres klient var frihedsberøvet som sigtet for drabsforsøg, var han tillige frihedsberøvet i våbensagen. Frihedsberøvelsen i våbensagen afkortes i den idømte straf. Afkortningen udgør kompensation af frihedsberøvelsen. Afkortningen udgør imidlertid ikke fuldt ud kompensation for sigtelsen for drabsforsøg. Kompensation herfor ydes imidlertid ikke ved betaling af erstatningstillægget på 100%, men ved betaling af et skønsmæssigt fastsat mindre beløb, jf. princippet i U.2002.1175H.

Jeg kan dog meddele, at jeg ikke finder grundlag for at tilkende Deres klient erstatning, jf. retsplejelovens § 1018a, stk. 3.

Begrundelsen herfor er, at erstatningssøgende efter min vurdering i det væsentlige selv har givet anledning til frihedsberøvelsen i sagen om drabsforsøg, idet erstatningssøgende forud for og under sin frihedsberøvelse har udvist en sådan grad af uforsigtighed og mistankepådragende adfærd, at han måtte påregne en risiko for sigtelse og frihedsberøvelse af den i sagen omhandlede varighed.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på

- at forurettede for drabsforsøget har haft tilknytning til bandegrupperingen MOB Lunden, mens erstatningssøgende er medlem af bandegrupperingen Brothas & Souljaz, og at der imellem disse bandegrupperinger forud for gerningstidspunktet den 11. april 2013 kl. 20.49 har været en konflikt, som blandt andet resulterede i, at medlemmet af Brothas & Souljaz, F1, den 7. april 2013 blev overfaldet med kniv på tankstationen Shell, i, mens erstatningssøgende var til stede.

STATSADVOKATEN

SIDE 3

- at erstatningssøgende på gerningsdagen for drabsforsøget kl. 16.14 blev ringet op af X1, hvorpå erstatningssøgende er sammen med andre bandemedlemmer, ligesom erstatningssøgende var sammen med X2, om hvem det blandt andet vides,

a. at han tillige er medlem af bandegrupperingen Brothas & Souljaz, og at han også var til stede i forbindelse med det omtalte knivstikkeri på

b. at hans DNA med en sandsynlighed på 1:19.100 er blevet fundet på en handske i gerningsbilen,

c. at hans mobiltelefon udviste atypisk aktivitet på gerningsdagen, idet den i tidsrummet mellem den 11. april 2013 ca. kl. 18.00 og den 13. april 2013 kl. 07.38 er slukket – en periode på ca. 38 timer, og

d. at han af 7 politifolk er blevet genkendt med forskellig grad af sikkerhed på en videoovervågning fra en forretning nær den brændende gerningsbil.

- at der fandtes Brothas & Souljaz-beklædning i gerningsbilen.

- at erstatningssøgendes mobiltelefon på gerningsdagen sidst er aktiv kl. 16.14, hvorefter der ikke er aktivitet på telefonen resten af dagen.

- at erstatningssøgendes kæreste den 12. april 2014 kl. 00.54 vælger at indlogere sig på Hotel (ca. 4 timer efter gerningstidspunktet), selvom hun råder over en lejlighed i Hvidovre, hvorefter erstatningssøgende i perioden 12.-18. april 2013 opholder sig på hotellet.

og

- at erstatningssøgende – til trods for ovenstående – vælger ikke at udtale sig politiet, ligesom erstatningssøgende vælger ikke at udtale sig i grundlovsforhøret den 20.

september 2013, hvilket ville have kunnet afsvække mistankegrundlaget mod erstatningssøgende.

Jeg har endeligt lagt vægt på, at erstatningssøgende under hele forløbet nægter at deltage i en konfrontationsparade, hvorfor denne først kan gennemføres den 2. maj 2014.

Erstatningssøgende har således ved egen skyld selv givet anledning til den stedfundne frihedsberøvelse, hvis varighed ligger indenfor det påregnelige henset til sagens alvor og ikke står i misforhold til graden af den udviste mistankepådragende adfærd.

STATSADVOKATEN

SIDE 4

Da jeg ikke finder grundlag for imødekomme Deres klients erstatningskrav, finder jeg heller ikke grundlag for at tillægge Dem salær.

Klagevejledning

Min afgørelse kan påklages til Rigsadvokaten. Hvis De ønsker at klage over min afgørelse, bedes De af praktiske grunde fremsende klagen til mig. Jeg vil snarest muligt efter modtagelsen af Deres klage videresende klagen og sagens akter til Rigsadvokaten.

Klagefristen er 4 uger fra modtagelse af min afgørelse.

Klageadgangen til Rigsadvokaten skal udnyttes, inden kravet kan begæres indbragt for retten til prøvelse, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Med venlig hilsen

Niels Carstensen
Senioranklager